

KRISTAUS KARALIAUS

Laivas

**Tėvų Marijonų
Bendradarbių Draugijos
Savaitraštis**

Lekcija ir Evangelija
Dvi giesmės
Apie Dievo meilę
Dvasios Inde, melskis už mus
Tiems, kurie myli vaikus
Mažos kančios ir mažųjų kančios
Su mūsų bendradarbiais
Žinios iš katalikiškojo pasaulio
Žinios iš lietuviškojo pasaulio

Rugsėjo (Sept.) 1, 1951

No. 35

XXXI metai

Evangelija

Lėkaija

Luk. 14, 1-11

Ef. 3, 13-21

ANUO metu: Jėzui įeinant subatoje į vieno pariziejų vyresniojo namus valgyti, atsitiko, kad jie tykojo jo. Štai jo akivaizdon stojo vienas žmogus, sergąs vandens liga. Tuomet Jėzus, atsiliepdamas į įstatymo žinovus ir pariziejus, tarė: Ar dera subatoje gydyti? Bet jie tylėjo. Tai jis ėmė jį, pagydė ir paleido. O atsiliepdamas į juos jis tarė: Jei kiekvieno jūsų asilas ar jautis įkrinta į šulinį, ar ne tuojau subatos dieną jį ištraukiate? Ir į tai jie negalėjo jam atsakyti. Pastebėjęs, kaip pakviestieji rinkosi sau pirmąsias vietas prie stalo, jis pasakė prilyginimą ir jiems tarė: Pakviestas į vestuves, nesėsk pirmoje vietoje, kad kartais nebūtų pakviesta garbingesnio už tave; kad tas, kurs tave ir jį kvietė, atėjęs, nesakytų tau: Užleisk šitam vietą. Tuomet tu turėtum nuraudęs sėstis paskutinėje vietoje. Bet, būdamas pakviestas, eik ir sėskis paskutinėje vietoje, kad atėjęs tas, kurs tave kvietė, tau sakytų: Prieteliau, slink augščiau. Tuomet tau bus garbės akivaizdoje sėdinčiųjų

BROLIAI: Aš prašau, nenusiminkite dėl mano sielvartų už jus, kurie yra jūsų gyrius. Todėl aš klaupiuos ant kelių prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje gauna vardą, kad jis duotų jums pagal savo garbės turtus stiprėti jėga per jo Dvasią į vidujinį žmogų, kad Kristus tikėjimu gyventų jūsų širdyse ir kad jūs būtumėte išsakiniję ir sutvirtėję meilėje, kad galėtumėte suprasti drauge su visais šventaisiais, koks yra plotis, ilgis, augštis ir gylis, taip pat pažinti visokį žinojimą viršyjančią Kristaus meilę, kad būtumėte pripildyti viso Dievo pilnumo. Tam gi kurs savo veikiančia mummyse jėga gali padaryti be palyginimo daugiau, kaip prašome ar išmanome, jam tebūnie garbė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visų amžių kartas. Amen.

jų drauge prie stalo. Nes kiekvienas, kurs save augština, bus pažemintas, ir kurs save žemina, bus paaukštintas.

DVI GIESMĖS

Medardas Bavarskas

1. Bepročio giesmė

Aš žinau tai seniai jau.
Jie stebėjos visi, kad buvau nenustebęs,
Kai šiandieną (nežinau, gal seniau jau)
Pirmąkart išgirdau juos besakant kietai: "Jis kvailys!"

Visa tai svarsto daug išmintingi
Tarp savęs, lyg tai būtų svarbu,

Lyg tai būtų svarbiausia pasaulyj
Pavadinti ką nors tuo vardu.

Ko turėjau stebėtis? Aš žinau dar daugiau

Apie tai, kas visai, kas visai nereikšminga...

Bet mielai vieną dieną norėčiau pabūti protingu,

Kad suprasčiau kitus,

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U.S.A. \$3.00 yearly, 5c a copy. Editors: Rev. V. Parulis, MIC., Rev. V. Bagdanavičius, MIC.

APIE DIEVO MEILĘ

TIKĖJIMAS yra begalo svarbus dalykas žmogaus gyvenime. Tačiau vienas tikėjimas nėra dar viskas. Mes katalikai žinome, kad ir tikintis žmogus gali apsileisti savo pareigose, padaryti sunkių nuodėmių, įsigyti nedorybių ir prarasti savo amžinąjį gyvenimą. Nors ši tiesa yra mums skaudi ir išrodo kaip kokia nuolatinė grėsmė, tačiau mes neužmerkiame prieš ją akių. Mes ją prisimename ir tada, kai žiūrime į savo gyvenimą, ir tada, kai vertiname kitų tikinčiųjų asmenų gyvenimą ir darbus. Žiūrint į save ši tiesa paskatina mus uoliai tyrinėti savo sąžinę, kad mes neįžengtume į blogybės kelią. Žiūrint į kitus asmenis ši tiesa mus skatina būti atlaidžius, matant tikinčiųjų žmonių nuodėmes. Kai mes jas matome, mes žinome, kad jos, nors ir kažin kaip sunkios būtų, pačios savyje dar nereiškia, kad jas padaręs žmogus būtų jau praradęs tikėjimą. Mes vis dar turime teisės į nusidėjusį žmogų žvelgti vilties ir meilės žvilgsniu.

Norint būti pilnutiniu tikinčiuoju žmogumi, šalia tikėjimo reikia dar kai kurių dvasinių veikimo krypčių, kurias iškelia ap. Povilas šios dienos lekcijoje. Jis čia kalba apie išvidinį žmogų ir apie žmogų, pripildytą "viso Dievo pilnumo."

Kad galėčiau bent vieną stipriai prisiglaust

Aš prie savo širdies. Man sunku.

Nors esu (kaip jie sako) juokingas,

Bet vistiek man sunku be žmonių. O jie kalba toliau

Apie tai, ko aš nesuprantu,

Apie tai, kas man visai, o visai nesvarbu.

2. Jobo giesmė

I

Aš girdžiu kažką sakant: "Žiūrėk, tai žmogus,
Kuris viską prarado. Visai."

Kas yra tas išvidinis žmogus ir kokio pobūdžio yra ta dieviškoji pilnuma, apie kurią kalba šiandien ap. Povilas? Šios dienos lekcijoje ap. Povilas meldžiasi už tikintįjį žmogų. Savo puikioje ir gilioje maldoje jis iškelia keletą pagrindinių pilnutinio žmogaus bruožų. Labiausiai čia iškyla prieš mūsų akis ta Kristaus meilė, kurioje mes turime išsakyti ir tas Dievo Tėvo turtas, kuris per Kristų tampa prieinamas tikintiesiems. Apaštalas šitaip meldžiasi: "Aš klaupiūosi ant kelių prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje gauna vardą, kad jis duotų jums pagal savo garbės turtus sustiprėti jėga per jo Dvasią į vidujinį žmogų, kad Kristus tikėjimu gyventų jūsų širdyse ir kad jūs būtumėte išsakiniję ir sutvirtėję meilėje, kad galėtumėte suprasti drauge su visais šventaisiais, koks yra plotis, ilgis, augštis ir gylis, taip pat pažinti visokį žinojimą viršijančią Kristaus meilę, kad būtumėte pripildyti viso Dievo pilnumo."

Kaikam gali atrodyti, kad malda už tikintįjį žmogų yra bereikalingas dalykas. Juk tikintis žmogus turi jau ryšį su Dievu ir jo dėka turi priėjimą prie Dievo ir jo gėrybių. Dėl to kažkas gali jaustis net nepatenkintas, kad kitas asmuo

Nors matau dar aplinkui namus ir dangus

Man atrodo taip pat. Mėlynai.

Ir skaičiuoju, kas man dar paliko:

Aš matau, aš jaučiu, aš girdžiu...

Gyvulėliai keli ir paukšteliai aplinkui

Ir vaikai iki metų šešių...

Ir skaičiuoju ašai, ką praradęs:

Neturiu aš nė vieno žmogaus.

Man žmogus, lyg dygliuotas koks medis,

Prie kurio negaliu prisiglaust.

O žmogus? Ar jis taip reikalingas,

Kaip paukšteliai, vaikai, kaip dangus?

kišasi į jo santykius su Dievu ir už jį meldžiasi. Ir tokių nepatenkintų kito asmens malda yra daugiau negu atrodo. Galima sakyti, kad visas protestantizmas laikosi nusistatymo, kad nedera kištis kitam asmeniui į žmogaus ir Dievo santykius. Dėl to jie atmeta kunigystę ir visa tai, kas Bažnyčios gyvenime yra su ja susiję.

Apaštalas Povilas, lyg pramatydamas, kad koks tikintysis gali būti nepatenkintas, kad jis meldžias už jį, pirmuoju šios dienos lekcijos sakiniu pasiteisina ir pasiaiškina, kodėl jis meldžias už jį. Jis sako, kad netik nereikia liūdėti, jei kitas meldžiasi už jus, bet reikia tai priimti, kaip savo laimėjimą. Apaštalas rašo: "Aš prašau, nenusiminkite dėl mano sielvartų už jus, kurie yra jūsų gyrius. Todėl aš klaupiuosi ant kelių prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą," meldamasis už jus.

Vadinasi, tam, kad mes galėtume laimėti tuos išvidinio žmogaus lobius ir būti "pripildyti viso Dievo pilnumo", yra reikalingas tam tikras nusižeminimas. Reikia, kad mes sugebėtume priimti tuos rūpesčius ir tas maldas, kurias Bažnyčia atlieka už mus. Kas šito sugebėjimo neturi, tas yra išstatytas dideliam pavojui. Jo tikėjimas gali likti vienišas ir atitrūkęs nuo tų dorybių, kurias mini apaštalas Povilas savo maldoje. Jis gali netekti tos įsišaknijusios ir sutvirtėjusios meilės, kuri viršyja visokį žinojimą.

Bet iš naujo dejuoju skausmingai,
Kad čia nieko daugiau neturiu.

Kas iš to, kad man liko paukšteliai,
Kas iš to, kad mažučiai vaikai?
Nepasiekiamas paukščių man tolimas kelias
Ir vaikai svetimi bus jau man amžinai.

II

Aš girdžiu kažką sakant: "Žiūrėk, tai žmogus,
Kuris viską prarado. Visai.
Jo dalia prakeikta, jo likimas sunkus.
Jis prarado save. Amžinai."

Kad tikėjimas pasiektų pilnutinio išsipildymo, reikia, kad jis būtų lydimas kitų dieviškųjų dorybių, ypač meilės ir vilties. Daug yra tikinčiųjų žmonių, tačiau ne tiek daug yra tokių tikinčiųjų, kurie Dievą myli taip, kaip jį reikia mylėti. Visi mes galime prisipažinti, kad mūsų meilė nėra tokia, kokios reikaltų mūsų tikėjimas.

Kaip paprastai reiškiasi Dievo meilė? Dievo meilė paprastai reiškiasi tuo, kad Dievą mylintis žmogus nebėra toks priklausomas nuo žemiškųjų dalykų. Norint geriau suprasti Dievą mylintį žmogų gera yra jį palyginti su tuo žmogum, kuris myli tik žemiškuosius dalykus. Trečios galimybės šiame atveju nėra. Žmogus vistiek turi ką nors mylėti. Kas nemyli Dievo, tas myli įvairius kūrinius. Vienam ar kitam žemiškajam dalykui jis atiduoda visą savo širdį. Bet čia kaip tik ir prasideda žmogaus nelaimės. Jei kas visa savo širdimi myli turtą, tai ši meilė leidžia jam darbuotis tik tam tikslui, kad padidinus medžiaginį turtą. Visi kiti dalykai lieka atskirti nuo tokio žmogaus dėmesio. Jei kas myli tik savo garbę kitų žmonių tarpe, tai ji neleidžia žmogui išeiti iš jos ribų. Tokiam žmogui liks neprieinama daugybė gerų darbų, kurie tačiau betarpiškai nepadidintų jo garbės kitų žmonių akyse. Jei kas myli įvairius kūno pageidimus ir įspūdžius, jam visai neprieinami yra tie darbai, kurie neturi sąryšio su kūno smagumais. Ir taip jeigu mes visai šaltai

Ir žinau aš kodėl manęs bijo
Ir paukšteliai visi ir vaikai ir dangus.
O žaizda širdyje niekados neužgyja,
Nuolatos aš rauduju, nuolatos neramus.

Ir žinau aš, kad niekas padėti negali,
Ir žinau aš, kad tai mano daila.
Mėlynam danguje nyksta mano paukšteliai,

Mėlynam danguje nyksta mano daina.

O kažkas šitą visą padarė.
O kažkas šito viso norėjo. Tikrai.
Aš žinau, kad Tas visą ką gali
Padaryti. Mano dalią palikt, ar pakeist...
.....
Aš savęs neturiu: o ateik, o ateik

galėtume pažiūrėti į žmogų, mylintį tik pasaulio dalykus, mes pamatytume, koks siauras yra jo veikimo laukas. Jis ir vieno ir antro ir trečio dalyko negali daryti dėl to, kad tai neįeina į jo meilės sritį. Pasaulio dalykus mylintis žmogus gyvena tarsi augštų tvorų aptvertas, kurios jam neleidžia nei toliau pažvelgti, nei plačiau išeiti. Bet jeigu žmogus sugeba atitinkamai mylėti tai, ką jis pažįsta iš tikėjimo, būtent Dievą, jo gyvenimas pasidaro platus, turtingas ir visuotinis. Jis tada nėra pririštas prie vieno siauro, o dažnai ir nedoro tikslo. Išnyksta jo gyvenimo užtvaros ir jis gali veikti giliai plačiai ir visuotinai. Jis tada nėra pasmerkta veikti — tik tai, į ką jį vilioja jo geiduliai ir linkimai, bet ir tai, kas kitam atrodytų svetima ir nesuprantama.

Dievą mylinčiam žmogui atsidaro

visai naujos gyvenimo erdvės apie kurias neturi supratimo kitas žmogus. Jam atsiveria visai nauji pločiai, ilgiai, gyiliai ir augščiai, kaip sako ap. Povilas savo maldoje. Dieviška pilnuma pripildo tokį žmogų. Ten kur kiti mato tik gyvenimo ribas ir žmogaus pralaimėjimą, ten Dievą mylįs žmogus mato visai naujas galimybes. Dievą mylintis žmogus įgyja visiškai naujo savo gyvenimo tvirtumo. Jeigu vien gamtos jėgoms pasitikėjęs žmogus liūsta ir netenka vilties, kai tos jėgos jį apleidžia, tai Dievą mylintis žmogus nepraranda išvidinio tvirtumo ir tada. Jis juk yra atsirėmęs ne pasauliu, bet Dievu. Dievas gali duoti žmogui daugiau, negu pasaulis. Jis "savo mūmyse veikiančia jėga gali padaryti be palyginimo daugiau, kaip prašome ir išmanome".

V. Bgd.

Dvasios Inde, melskis už mus!

† Petras Pranciškus Būčys, MIC.

Švenčiausioji Panelė tris kartus pavadinta indu šitoje Litanijoje. Nesusyk aiškiai matyt, kodėl taip padaryta. Juk Marija yra žmogus, o indais vadiname tuos daiktus, į kuriuos įdedame tą, ką turime vertingo ir norime laikyti tvarkoje. Visais tais trimis atvejais lotyniškoje Litanijoje pavartotas žodis "vas," kurs reiškia ne vien indą, bet taip kartais ir priemonę ir įrankį.

Nuo tos valandos, kada arkangelas Gabrielis pranešė Marijai, kad ji pagimdys Pasaulio Išganytoją, iki V. Jėzui užgemant, Dievo Sūnus buvo kaip ir padėtas Marijoje; todėl visai teisingai galime ją pavadinti Dievo indu. Kristui gimus ir tebesant mažam, Jo Motina Jį nešiojo savo glėbyje ir dėlto taip pat gali vadintis Jo indu. Marija nešiojo V. Jėzų Kuną, bet su tuo Kūnu drauge buvo ir siela ir visa Dievo dvasia. Nėra dvasios didesnės už Dievą, todėl Marija yra tikrasis Dvasios Indas, ir tai ne paprastas indas, bet gyvas ir šventas.

Apsireikšdamas Marijai arkangelas Gabrielis prabilo: "Sveika, malonės pilnoji" (Lk. 1, 28). Kaip auksinę taurę galima pripildyti brangiausiu vynu, taip Marija buvo pilnintelė dvasinių gėrybių, pačių brangiausių ir pačių tobuliausių. Ko nė vienas žmogus nėra gavęs iš Dievo, tą Sutverėjas ir Jo Sūnus suteikė Marijai. Ji buvo "pagirta tarp moterų" (Lk. 1, 28), ir ne vien tarp moterų.

Už visus žmones ji buvo Dievo dvasinių gėrybių pilnesnė.

Tų didžiųjų ir gausiųjų dvasios gėrybių ji teikia ir kitiems žmonėms. Iš jos galime gauti tiek visokios dvasinės pagelbos, kiek tik mums reikia ir kiek tik norime. Todėl ji yra ir priemonė mūsų sielų reikalams aprūpinti. Jei ko nors mes patys prašyt ar įsigyt neišmanome arba nesugebame, tai ji mums padeda. Daugelis žmonių per Mariją yra įsigiję pačių naudingiausių dorybių. Ji buvo tas įrankis, kuris iškėlė tuos žmones iš

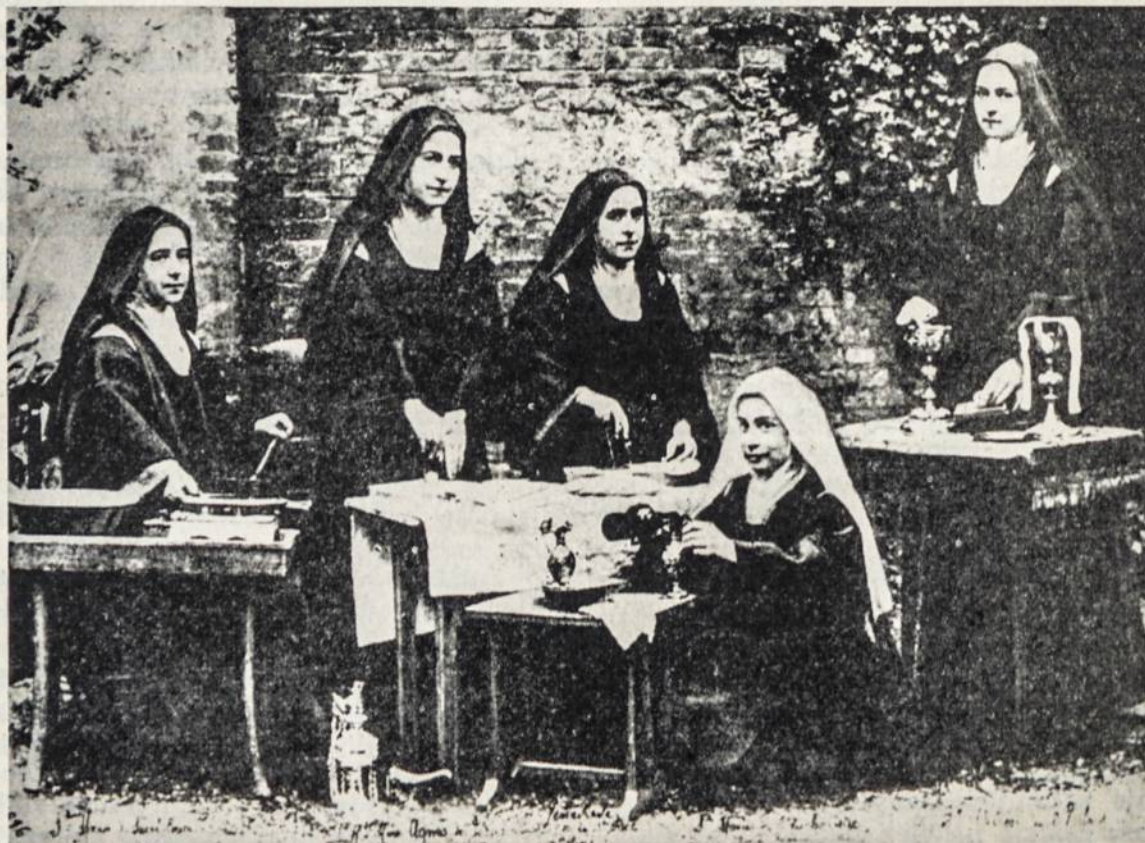
žemės purvo ir pastatė labai aukštai Dievo akyse.

Prisiminę, kad Marija yra dvasinių gėrybių sklidinai pilnas indas, pirmiausiai pagerbkime ypatingai aukštą jos vertę, bet taip-gi pagarbinkime ir Dievą, nes Jis ją taip apdovanojo; tačiau nepatingėkime ir pasinaudoti jos gėrybių gausumu, kad ir patys pasidarytume gesni.

Daug savo dvasinio lobio Marija iš-

Marijos dvasinių turtų gausybe ir prašyti tų turtų saugotojos. Rečiau kaip mažiesiems, bet kartais ir suaugusiems Marija teikia savo globos nė neprašoma.

Lengva suprasti, kad gausiau ir linksmiau ji globoja tuos, kurie pareiškia noro būti globojami. Kaikurios katalikės motinos, kaip tik pajunta užsimesgusią savyje kūdikio gyvybę, tuojuo ją paveda Marijai globoti. Girtinos tos motinos ir laimingi jų vaikai. Katalikės

SV. KŪDIKĖLIO JEZAUS TERESĖLĖ SU SAVO SESERIMIS

Iš kairės į dešinę: Sesuo Marija Sv. Jėzaus Širdies, (namie vadinosi Marija); motinėle Jėzaus Agnetė (namie — Paulina), neseniai mirusi; Sesuo Sv. Veido Genovaitė (namie — Celina), vienintelė dar gyva iš Sv. Teresėlės seserų; Sesuo Eucharistijos Marija — Sv. Teresėlės pusseserė, klūpo priešakyje pildama vyną Mišioms; ir paskutinė Kūdikėlio Jėzaus Teresėlė, ruošdama duoną Mišių tukai.

Ši fotografija iki šiol niekur nebuvo spausdinta.

dalina žmonėms nė neprašoma. Ji globoja kūdikius, nes jie patys dar neišmano nė savo sielos, nė jos reikalų, nežino nė Marijos, nė nesikreipia į ją. Kaikurių kūdikių nė motina nė tėvas nesirupina dvasios reikalais, o Marija savo motinišku gerumu tuos kūdikius jau sušelpia dvasios dovanomis. Užaugusieji žmonės jau turi pilną protą ir galėtų rūpintis savo dvasios reikalais, turėtų naudotis

motinos neatidėlioja savo kūdikių krikšto, nes žino, kad Nekaltai Pradėtajai daug maloniau globoti kūdikius, jau nebeturinčius gimtosios nuodėmės. Nekrikštytų kūdikių sielomis užsiminėti turi teisės pragaro dvasia, todėl Marijai nepatogu globoti tuos kūdikius. Gaila, kad ne visos motinos supranta šituos dalykus.

Reikia aiškiai pasakyti, kad švenč.

Marija savo dvasiniais turtais globoja neprašančius, bet labiau ta globa nau-
dojasi tie, kurie yra jai pavesti. Iš to
lengvai galima numanyti, kad juo labiau
ji padeda tiems, kurie patys to prašosi,
vieni tiesiog meldamiesi, kiti dėvėdami:
škaplierių, kalbėdami tamtikras
maldas, ypač ražančių.

Labiausiai patinka Marijai globoti
tuos, kurie dažnai prisimena Marijos do-
rybes, ir rūpinasi įsigyti tokių, kad ir
negalėdami susilyginti su Dievo Moti-
nėle. Joanna Valezijute (Valois) 1) buvo
Liudviko XI duktė ir taip pat prancūzų
karaliaus Liudviko XII žmona. Skau-
džiai ją vargindavo neapkęsdami jos tė-
vas ir jos vyras. Marija dangaus kara-
lienė globoja tą nelaimingąją karalaite
ir karalienę. Joana sutelkė apie save
daug moterų ir mergaičių, kurias įprati-

1) Ji gimė 24 balandžio 1464 m., mirė
4 vasario 1505 m. Šv. Tėvas Pijus XII
ją paskelbė šventąja 28 gegužio 1950 m.

no pelnytis Marijos globą jos dorybes
vykdant. Ta Joanos sudarytoji bendruo-
menė vadinosi Dešimties Marijos Mėgia-
mųjų Dalykų Vienuolija. Popiežius Ju-
lius II tą vienuoliją patvirtino 8 sausio
1506. Lietuvoje Dešimties Marijos Mė-
giamųjų Dalykų įstatus vykdė vyriškoji
marijonų vienuolija iki 1909 m. Tie įsta-
tai nėra atmesti nė arkivyskupo Matu-
levičiaus atnaujintuose marijonuose, bet
jų konstitucijos pritaikintos prie dabar-
ties reikalų.

Dešimtis Marijos mėgiausieji daly-
kai yra šitie: skaistybė, išmintis, nuo-
lankumas, tikėjimas, pamaldumas, klus-
numas, neturtas, kantrumas, meilė Die-
vo, ir užuojauta. Kas mėgsta mintyti,
kaip labai tomis dorybėmis pasižymėda-
vo Marija, tas sudaro jai malonumo.
Kas, sudarydamas Galingiausiąjį Mer-
gelei malonumo, pasiprašo iš jos malo-
nių gausybės, globos ar pagelbos, tas
niekad neapsirinka, pasitikėdamas jos
gerumu.

Tiems, kurie myli vaikus

Kun. J. Prunskis

KAS daugiau pažįsta prancūzų kalbą
ir literatūrą, tas bus girdėjęs vardą
jų kalbininko ir filosofo Emilio Littre.
Jis yra autorius stambiausio ir prancū-
zų kalbos žodyno. Jis buvo draugas kito
prancūzų filosofo — Augusto Comte, at-
stovavusio, vadinamai, pozitivizmo sro-
vei, kuri tepripažino tai, ką pojūčiais
gali patirti ir kuri buvo priešinga krikš-
čionybei.

Tačiau jo žmona — buvo katalikė.
Kada gimė jų duktė, Littre tarė savo
žmonai:

— Gali ją auginti pagal savo dievo-
tus nusistatymus, iki ji pasieks 15 m.
amžių. Tada aš išaiškinsiu savo idėjas
jai, ir ji galės pasirinkti.

Kai mergaitė sulaukė 15 m., Littre
prabilo į žmoną:

— Išauklėjai mūsų mergaitę tokią
jautrią, gerą, sveikai galvojančią, taip

supračią ir laimingą, kad aš nenoriu sa-
vo idėjomis blokti šešėlio ant jos laimės
ir skaistumo.

Juo didesnė augo mergaitė, tuo ji
uoliau talkino tėvui žodyno rašyme,
rinkdama žodžius ir sakinius. Šalia dar-
bo jos abidvi su motina meldėsi ir—pats
mokslininkas Littre buvo paveiktas jų
įtakos: apsikrikštijo ir mirė kaip Kata-
likų Bažnyčios narys.

Iš kitos pusės, mes žinome, kaip nei-
giamos įtakos turi nekatalikiškas auklė-
jimas.

Polijijos patyrimas

Vienas iš žymiausių šios šalies dien-
raščių — "New York Times" 1949 m.
rugp. 9 d. paskelbė vieno iš polijijos va-
dovų New Yorke, J. B. Nolan, tokį pa-
reiškimą:

— Daugiau kaip 80% sunkesniųjų

nusikaltimų, įvykdytų nepilnamečių nusikaltėlių New Yorke, padaroma tų jaunuolių, kurie arba patys neturi ryšio su religija, arba jų tėvai nutolę nuo religijos.

Metais anksčiau FBI vyriausis direktorius **J. Edgar Hoover** patvirtino religijos augštą vertę kovoje su nusikaltimais.

Tie visi faktai įtikina, kaip svarbus yra religinis auklėjimas. Ne veltui ir labiausiai mėgiamas JAV rašytojas **Fulton Oursler** dar 1948 m. viename savo rašte pabrėžė tą didelę reikšmę katalikų sukurtu mokyklų tinklo, kurs kiekvienai žmonių kartai pertiekia tvirtus dorovinius ir pasaulėžiūrinius pagrindus.

Generolo dovana

Ispūdingas faktas ir su prancūzų generolu **Leclerc**: jisai nerūkė iki mirties ir tuo būdu sutaupytus 8,100 frankų jis įteikė Amiens vyskupui, pareikšdamas:

— Tai dėl katalikiškųjų mokyklų.

Rugsėjo pradžioje jau skambės mokyklų varpelis, šaukdamas mažuosius prie knygos. Mes turime budėti, kad visi lietuvių vaikai nueitų į tas mokyklas, kurios išaugusios šalia bažnyčių bokšto, kurios statytos mūsų tėvų; jie atvyko bemoksliai, beraščiai, sunkiai dirbo skerdyklose, kasyklose, bet statė mokyklas, kad būtų jų ainiams šviesesnis gyvenimas.

Kiekviena plyta pašventinta jų prakaitu ir mes negalime jų sukurtų įstaigų paniekinti.

Cia atėję vaikai ras mokytojas — seseles iš savų lietuviškų šeimų, čia jie girdės pasakojimus apie Lietuvą, dainuos lietuvišką dainelę ir mokysis apie knygnešius ir laisvės kovų savanorius. Negalima duoti priaugančiai kartai didesnės dovanos, kaip gerą išauklėjimą.

Ji rengėsi puikioms laidotuvėms

Knygoje "Tales from Mean Street" nupasakojama, kaip Londone motina budėjo prie lovatės savo vaiko, mirštančio iš skurdo ir alkio. Daktaras jos klausia — ar ji sunaudojo maisto pagerinimui tuos pinigus, kuriuos jai daktaras buvo palikęs. Ji sakosi — taip. Kai daktaras vėl jai kiek palieka, vos tik jis išėina, ji įmeta pinigus į puoduką, kur dėjo ir anksčiau duotuosius, ir su baisiu pasitenkinimu ji sako:

— Juk vaikas vistiek mirs. Aš jam sutaupysiu pinigų geroms, iškilmingoms laidotuvėms. Su juodais arkliais ir su viskuo...

Ji rūpinasi antraeiliais dalykais, užmiršdama tai, kas vaikui gyvybinis reikalas.

Argi nepanašiai daro tie tėvai, kurie nors nuperka vaikams puikius drabužėlius, brangius žaislelius ir duoda pinigų jų pramogoms, tačiau užmiršta pačius būtiniausius — jų sielos gyvybės, gero išauklėjimo reikalus.

Mažos kančios ir mažųjų kančios

Paul Keppler

1

Didelė kančia turi kai ką gero: ji šalina mažąsias. Yra patirta: kai žmogus esti tikrai nelaimingas, jis lengvai nugali tūkstančius sunkenybių. Stoikai mokė, kad skausmas iš viso tėsąs įsivaizdavimas. Tai perdėjimas. Bet yra žinoma, kad įsivaizdavimas kančią padidina, iš uodo padaro dramblį, dienos nesmagumą paverčia didele nelaime.

2

Nesipriešindamas mažiems nesmagumams, susilauksi to, kad vandens šaukšte prigersi, dėl persūdytos sriubos imsi šėlti, dėl dantų skausmo visą namą sukelsi, dėl kokio netiesaus žodžio imsi nuodais ir tulžim spiaudyti. Šitaip žmogus pasidaro paniekos vertu ir užnuodija savo ir savo aplinkos gyvenimą.

3

Kaip dažnai slapčia užpuola mane spiečius tų muselių, tų kasdieninių erzelių. Po viso to lieka skaudulys su nuodais kelioms dienoms. Bet kodėl gi to spiečiaus nenuginti iš syk, o jei jau pri-

prie didesnio. Čia glūdi mažųjų kentėjimų svarba: juose turim lavintis ir ruoštis kovai su didesniais.

5

Gali kartais atsitikti, kad didžiąsias kančias išlaikysim vyriškai ir tvirtai, o

Kelia šv. Kazimiero statulą į bažnyčios bokštą, Los Angeles, Calif.

4

Kentėjimas yra menas, svarbiausias visų gyvenimo menų. Jo reikia mokytis. Ir reikia eiti palaipsniui nuo lengvesnio prie sunkesnio, nuo mažesnio

mažosios mus išmuš iš lygsvaros. Bet paprastai, kas nesuvaldo mažųjų, neatsilaiiko ir didžiosioms. Tad nereikėtų manyti, kad neverta kantriai nešti mažųjų nemalonumų, kad jų atveju galima pasiduoti blogai nuotaikai, o visas jėgas sukaupti tik didžiajai kančiai. Didelė jėga kyla iš mažų jėgų sukaupimo.

6

Akumulatorius sukaupia elektros jėgą. Mažosios kančios gali padėti sukaupiti dvasios jėgas didžiosioms kančioms. Kiekviena nugalėta kančia, kad ir kaip maža ir maža jėgų pareikalavusi nugalėjimui, papildoma virsta jėga ir stiprina gyvenimo jėgos srovę. Kai ta srovė stipri, ji savaime nuplukdo daug mažų negerovių.

7

Tą kaupimą reikia anksti pradėti. Čia mes prieš save turim auklėjimo uždavinį, kuris yra mažai paisomas, bet

vieno jaunimo draugo ypač pabrėžtas (tai F. W. Foersterio: Jaunimo auklėjimas.). Galima ir reikia jau mažus vaikus mokyti pakelti mažas kančias ir taip užgrūdinti juos didžiajai gyvenimo kovai.

8

Reikia vaikui parodyti, ką jis turi daryti su mažais savo gyvenimo nemalonumais; kaip jo kentėjimas turi išmokyti jį užjausti kitiems; kaip susivaldydamas ir drąsiai iškęsdamas, jis gali tapti mažu didvyriu ir karalium.

Vertė A. Tyruois

Su Mūsų Bendradarbiais

KĄ PREL. BALKŪNAS PASAKOJO LIETUVAI APIE MARIANAPOLĮ

Pagerbdamas lietuvių kolegijos Marianapoly 25 m. sukaktį prel. J. Balkūnas pasakė kalbą, kuri buvo per Voice of America transliuota į Lietuvą.

Savo kalboje prel. Balkūnas prisiminė pirmuosius lietuvius ateivius Amerikoje, kurie pirmas parapijas organizavo jau 1871 metais, pirmas draugijas tvėrė 1877 metais, pirmus laikraščius išleido 1885 metais, ir pirmas mokyklas atidarė 1898 metais.

Lietuvių kultūrinės įstaigos

Šiandien katalikai galime didžiuotis turėdami 124 parapijas su 60 pradžios mokyklų, — kalbėjo prel. J. Balkūnas. — Amerikoje dabar esama daugiau kaip 550 kunigų. Turime vieną kunigų seminariją, vieną kolegiją, 5 vidurinės mokyklas, 2 slaugių mokyklas, 3 ligonines, 5 prieglaudas, 3 akademijas, 4 gerai veikiančias spaustuves. Šių visų įstaigų turtas siekia kelis desėtkus milijonų dolerių.

Lietuvių katalikų spauda yra plati ir galinga. Išleidžiame vieną dienraštį, vieną dvisavaitinį, 2 savaitraščius, vieną dukart mėnesį laikraštį, 6 mėnranščius ir vieną bertaininį žurnalą. Daug parapijų išleidžia dažnus leidinius, savaitinius, mėnesinius ar metinius. Kasmet išlei-

džiame gražias brošiūras ir knygas. Spaudai kasmet išmokame apie ketvirtdalį milijono dolerių. Kultūrinių įstaigų ir spaudos išlaikymui lietuviai katalikai skiria arti pusantro milijono dolerių metams.

Jei prie šios akcijos pridėsime radijo valandų palaikymą, tai gausime pilną vaizdą, ką Amerikos lietuviai atsiekė savo darbštumu ir tautiniu sąmoningumu. Amerikos Lietuva yra gyva ir dinamiška.

Marianapolio kolegija

Pereidamas prie Marianapolio mokyklos prel. J. Balkūnas prisiminė Marijonų vienuoliją, įkurtą 1673 m. Lenkijoje ir Lietuvoje.

Amerikon marijonai atvyko liepos m. 1913 m. ir įsikūrė Chicagoje, Ill. Praslinkus dešimčiai metų, jie nusipirko nuosavybę Hinsdale, Ill. Čia buvo pastatyta vienuolynas, kuriame 1924 m. atidarytas naujokynas ir 1926 m. atidaryta augštesnioji mokslo įstaiga. Amerikos Lietuvių Kolegija. 1931 m. ši mokslo įstaiga buvo perkelta į Thompson, Conn. ir pavadinta Marianapoliu. Hinsdale, Ill. vienuolynas pasiliko naujokynu ir 1934 m. ten įkurta seminarija.

Amerikoje Marijonų Šv. Kazimiero provincija dabar turi 101 narį: 63 ku-

nigus, 14 klierikų, 18 broliukų ir 6 noviciate. Provincija turi septynis namus, seminariją, kolegiją ir noviciatą. Leidžia Jungtinėse Valstybėse dienraštį, savaitraštį ir mėnraštį anglų kalboje, o Argentinoje vieną savaitraštį.

Ko siekia kolegija

Oficialiai Marianapolio kolegija, Thompsonsone įsteigta 1931 metais, kuri iš karto buvo pavadinta Šv. Marijos Kolegija, 1931 metais, rugsėjo 8 d. vysk. Petras Būčys, MIC, Marijonų Generolas, ją pašventino.

1933 m. birželio 8 d. Šv. Marijos kolegija inkorporuota Connecticut valstybėje, Marianapolio vardu.

Kolegijos tikslas apsaugoti lietuvių išeiviją nuo ištautėjimo, paruošti tai išeivijai tautiniai tikybiniai nusistačiusios šviesuomenės, kuri būtų vadovaujanti jėga visam visuomeniniam gyvenimui ir keltų visos išeivijos tikybinių, tautinį ir ekonominį susipratimą, kad apdraustų Jungtinių Amerikos Valstybių išeivijos likimą ir išlaikytų tą išeiviją ištikmą ir, reikalui esant, naudingą senajai tėvynei... — rašo apie tai kolegijos metraštis.

Ar ji atliko savo užduotį? Kiek komplikotas Amerikos gyvenimas leidžia, ji pilnai pateisino savo 25 metų gyvavimą.

Per dvidešimt penkis metus ją lankė 1,730 mokinių. Visą kolegiją baigė 35, Junior College baigė 114, vidurinę mokyklą baigė 267, preparatory College baigė 187.

Jų dauguma tęsė augštesnį mokslą. Iš jų dabar yra 80 kunigų, taipgi yra

gydytojų, mokytojų, inžinierių, advokatų ir kitų profesijų. Netgi yra karių dartiniam Korėjos kare.

Kun. dr. J. Navicko vaidmuo

Tėvai Marijonai pelno mūsų visų širdingiausią padėką už šios kolegijos įsteigimą ir išlaikymą per 25 metus. Čia pravartu mums prisiminti a. a. kun. dr. Joną Navicką, MIC., kuris nuo pat pradžių 15 metų vadovavo šiai mokyklai. Jie įdėjo savo sielą ir sveikatą. Jaunas todėl mirė, 1941 m. rugsėjo 2 d. ir palaidotas čia pat Marianapolio gražiam sode, šalia jam mielių Kryžiaus Kelių. Jis pasilieka įkvėpimu kiekvienam jaunuoliui lietuviui. Jis buvo jaunųjų apaštalas ir Amerikos lietuvių žymiausias vadas. Kolegijai dar vadovavo kun. dr. Juozas Vaškas, MIC., kun. dr. Alfonsas Jagminas, MIC. ir dabar veda kun. Jonas Petrauskas, MIC.

Dabartinei vadovybei rūpi, kad ši mokykla nenukryptų nuo įsteigėjų tikslų, kad ji tarnautų saviesiems ir senajai tėvynei Lietuvai.

Amerikos lietuviai žino savo pareigas. Jiems nebuvo ir nebus persunkų aukotis jaunosios kartos išmokslinimui. Ypač šiuo momentu, kai Lietuva svetimųjų paversta laukia laisvės dienų. Jaunoji Amerikos Lietuva gyvena ateičiai. Jos šventa pareiga ruošti tarnauti Nepriklausomai Lietuvai.

Marianapolis yra viena lietuviška tvirtovė laisvame pasaulyje. Amerika, kuri glaudė visus nuskriaustuosius per šimtą septyniasdešimt penkerius metus, ir toliau gelbės mums vystyti ir tobulinti lietuvišką gyvenimą, užlaikyti jos papročius ir tradicijas.

ŽINIOS iš katalikiškojo pasaulio

• Mirė motinėle Jėzaus Agnetė, Kūdikių Jėzaus Teresėlės vyr. sesuo. 28 liepos Karmelio vienuolyne Lisieux palaidota vyr. Kūdikių Jėzaus Teresėlės sesuo motina Jėzaus Agnietė. Velionė buvo 89 metų. Vienuolyne išgyveno 69 metus.

Kai mirė Teresėlės motina, būsimą šventoji buvo vos 4 metų ir ji savo vyresniąją seserį pasirinko savo motina ir jos klausė. Kai Teresėlė sulaukė 9 metus amžiaus jos išsirinktoji motinėle įstojo į karmeličių vienuolyną. O kai Teresėlė sulaukė 15 metų ir ji į vienuolyną įsto-

jo. Vėliau Jėzaus agnetė tapo išrinkta vienuolyno viršininke ir dėl to vėl buvo Teresėlės motinėlė.

Kai Teresėlė buvo paskelbta palaiminąja 1923 metais, tai šv. Sostas Jėzaus Agnetei suteikė priorės titulą visam amžiui. Teresėlė mirė 1897 met.

Keturios Teresėlės seserys buvo vienuolės ir trys iš jų karmelitės. Jėzaus Agnetė buvo pirmoji, namie ji vadinosi Paulina. 1896 met. įstojo sesuo Marija, Teresėlė įstojo 1888 metais. O Celina įstojo 1894 met. Kita sesuo Leonė įstojo 1899 m. pas Vizitietes.

Celina, kuri vienuolyne vadinasi Šventojo Veido Genavaitė dabar yra viintelė gyva šv. Teresėlės sesuo. Vienuolyne jos, kaip naujokės mokytoja buvo kaip tik jos sesuo šv. Teresėlė. Ši mokytoja tada turėjo tik 22 metus amžiaus. Ji savo sesutę naujokę vadindavo "mielu mano sielos aidu." Žiūrėk šiame LAIVO numeryje paveikslą, vaizduojantį šv. Teresėlę su savo seserimis. Ši fotografija iki šiol niekur nebuvo spausdinta.

• Apie komunizmą ir jo užimtus kraštus De Paul universitetas Chicagoje ruošia eilę viešų paskaitų. Bus skaitomi toki kursai: "Susovietintos Europos istorija ir geografija", "Rytų ir pietų Europos literatūra" ir kit. Užsirašyti į paskaitas galima 10, 11, ir 13 rugsėjo universiteto namuose 64 E. Lake st. Paskaitos prasideda 15 rugsėjo. Paskaitas skaitys Dr. Richard J. Houk, Rev. J. Papin, Rev. William T. Powers, Vladimir Sklodowski ir kit.

• Pramonės vadovas tapo kataliku ir yra išvęstas benediktinu kunigu. Buvęs J. A. V. benzino ir gazolino paskirstytojas karo reikalams praėjusio karo metu Los Angelos mieste tapo kataliku, įstojo į benediktinų vienuolyną ir šiais metais tapo išvęstas kunigu. Kataliku jis tapo 1933 metais, o pas benediktinus įstojo 1945 metais. Dabar jis turi 59 metus amžiaus. Katalikybe jis susidomėjo per savo brolio katalikiškas laidotuves, kuris palikęs episkopalų seminariją įstojo į katalikų seminariją, įsišventė kunigu. Jis buvo klasinių kalbų profesorium

kat. universitete Washingtone. Mirė 1929 m.

Apie savo gyvenimą vienuolyne tėvas Beda Reynolds sako: "Žinoma, aš savo gyvenime esu ragaves pačių geriausių dalykų, ką pasaulis gali duoti žmogui, bet tas, ką aš gaunu čia, yra tiek aukščiau nuo ankstesnių dalykų, kiek laikas yra aukščiau už amžinybę."

• Domininkonas, dramos studijos ir prezidentas Trumanas. Tėvas Gilbert F. V. Hartke dramos ir iškaltos departamento direktorius Washingtono universitete atsilankė Baltuosiuose rūmuose ir įteikė prezidentui Trumanui pranešimą apie dvasinį ir kultūrinį Vakarų Vokietijos būvį. Tėvas Hartke buvo septyniom savaitėm paskirtas prie Vokietijos Komisarų religijos sekcijos. Jo uždavinys buvo tyrinėti vokietijos dramos būklę ir suteikti kaikiurių padaršinimų ir sugestijų.

• Tiriamos galimybės paskelbti palaimintą vieną seselę dirbusią Indijoje. Patirta, kad jos užtarymu vienas jaunuolis pagijęs iš nepagydomos raupų ligos. Rytų Kongregacijos sekretorius kard. Tisserant pavedė vietas vyskupui sudaryti teismo sąstatą šiai bylai ištirti vietoje. Sesuo Alfonsa, kurios užtarymu įvykęs išgyjimas, mirė 1946 met. eidama 36 metus. Ji buvo kilusi iš turtingos šeimos, keletą kartų atsisakius ištekti įstojo į Klarisių vienuolyną. Iš raupų pagijęs jaunuolis buvo indusų tikybos. Jis savo išgyimą paskelbė Kottayam katalikų dienrašty. Pereitam sausio mėn priėmė kat. tikėjimą ir pasikrikštino.

• Vienuolynas, kurio vardas "Džiaukitės". Prieš keletą metų Olandijoje įsiesteigusi religinė kongregacija "Laetare" sėkmingai veikia. Jos tikslas yra dėstyti religiją ir mokyti tikėjimo tiesų labiausiai moderniško gyvenimo aplinkoje. Šios kongregacijos nariai, nors padaro vienuoliškus įžadus, tačiau nedėvi jokio vienuoliško rūbo ir neturi bendro gyvenimo nuostatų. Kiekvienas jų pragyvenimu rūpinasi atskirai.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• Seselių Pranciškiečių sidabrinis jubiliejus Pittsburgh, Pa. Liepos 29 d. šv. Pranciškaus Seselių vienuolyne buvo didelė šventė. 11 seselių minėjo savo vienuoliško gyvenimo sidabrinę sukaktį: Motina M. Loyola iš Chicago, Ill., Ses. M. Viktorija iš St. Clair, Pa., Ses. M. Agota iš Detroit, Mich., Ses. M. Helena iš Kenosha, Wis., Ses. M. Matilda iš Chicago, Ill., Ses. M. Claire iš Elizabeth, N. J., Ses. M. Bonaventūra iš Elizabeth, N. J., Ses. M. Rozalija iš Elizabeth, N. J., Ses. M. Eleonora iš Elizabeth, N. J., Ses. M. Fidelis iš Pittsburgh, Pa., Ses. M. Joseph Mary iš Brooklyn, N. Y.

Ta proga 8:30 val. iškilmingas šv. mišias atlaikė kun. J. Skripkus, atsisituojuojant kun. J. Simonaičiui ir kun. A. Jurguiui.

Lietuvių parapija Elizabeth, N. J. gali džiaugtis turėdama šiame būrelyje net penkias jubilieates.

Ilgiausių metų ir Dievo palaimos laimingai sulaukti auksinio jubiliejaus!

• Atremontuotos "Alkos" muziejaus patalpos. Prel. Pr. M. Juras, Kultūros Instituto pirmininkas, savo lėšomis jau baigė remontuoti patalpas Brocktono vienuolyne, kur yra perkeltas iš Bostono "Alkos" muziejus ir archyvas. Archyvui gauta naujos įdomios medžiagos. Dokumentus, rankraščius, leidinius ir kitą archyvinę medžiagą prašoma siųsti nauju adresu: Our Lady of Sorrows Convent, Brockton, Mass.

• Laikraščio "Meilė" giminė — Du Bois — viena seniausių lietuvių parapija Amerikoje. Ant senosios lietuvių Du Bois bažnyčios pamato akmenų iškalti skaičiai rodo, kad 1894 metais ten buvo pradėta statyti jų bažnyčia, taigi maždaug prieš 60 metų. Dabar toje senoje bažnytėlėje yra įrengta pradinė lietuvių mokykla ir keturklasė gimnazija, kuri jau gyvuoja keliolika metų.

Čia dabar klebonauja žilagalvis, bet dar energingas klebonas, kun. Mykolas Urbonas. Iš išvaizdos — tai tikras aske-

tas ir atsiskyrėlis, bet kartu nepalaužiamos valios žmogus. Savo laiku daug dirbo kat. Bažnyčiai bei lietuvybei, po parapijas važinėdamas kaip misijoneirius. Jis yra gimęs Pensylvanijoje angliakasių lietuvių šeimoj. Pernai jau atšventė 35 metų kunigystės jubiliejų. Visas savo jėgas ir sveikatą atidavė Du Bois parapijai. Kai Amerikoje lietuvybė buvo pasiekusi savo aukščiausį žydėjimo laiką, kun. M. Urbonas kelis metus redagavo ir savo lėšomis lietuviams leido laikraštį "MEILĖ". Reikia dar nepamiršti, kad kun. Mykolas dar yra plunksnos mėgėjas ir laikas nuo laiko rašo eilėraščius anglų ir lietuvių kalbomis.

Laikraštis "Meilė" yra labai svarbus leidinys, grožinės ir religinės liet. literatūros istorijoje. Šiame laikraštyje pirmą kartą buvo bandyta suderinti tikras menas ir nuoširdus religinis išgyvenimas.

• Mirė Juozas Paršaitis-Gabrys. Rugpjūčio 3 d., Šveicarijoje, Vevey, savo ūkyje, mirė Juozas Paršaitis-Gabrys, 71 m. amžiaus.

Tai buvo gabus žmogus, bet neramus avantiuristinio būdo, pridaręs Lietuvai gero ir blogo.

Gimė 1880 m. vasario 22 d. Garliavoje. Mokėsi Garliavoje, Marijampolėje. Studijavo Odesoje ir Paryžiuje — Sorbonos universitete.

Dar gimnazistų būdamas. išijungė į slaptą priešcaristinę veiklą. aktyviai dalyvavo 1905 metų revoliucijoje. organizavo Mokvotojų Sąjungą. Valstiečių Sąjungą. Didžiajame Vilniaus seime buvo seimo sekretorius.

Išeidamas į žmones, pakeitė ir savo tikrą navardį į Gabri. O kai kada jis pasivadino ir "markizas de Garliava".

Dar prieš I p. karą V. Europoje jis išvystė nemažą veiklą. organizavo ivairias informacines tarnybas. kartu neužmiršdamas ir savo ekonominių reikalų, ypač karo metu.

Spaudoje pradėjo reikštis dar spaudos draudimo laikais. Bendradarbiavo

"Varpe", "Ūkininke", vėliau "Vilniaus žinose". Mokykloms išleido keletą vadovėlių, suredagavo Kudirkos raštus, parašė "Lietuvių literatūros apžvalgą" (1913-1916), ir prancūzų kalba keletą knygelių apie Lietuvą.

Atsikūrus nepriklausomai Lietuvai, jis nepritapo prie visuomeninio gyvenimo. Klaipėdoje įsigijo nemažą turta.

● **Lietuvos Vyčių seimas baigsis mišparais.** Lietuvių Vyčių visuotinis seimas įvyks rugsėjo 6-7-8-9 d. New Yorke, Hotel New Yorker.

Centro Valdyba nustatė šiam seimui šūkį: "Lietuviais esame mes gimę, lietuviais norime ir būti".

Lietuvos Vyčių organizacija yra sena, nes šis jau bus 38-tas seimas. Nuo organizacijos įsteigimo kiekvienais metais vyčiai susirenka didesniuose ar mažesniuose miestuose į savo metinį seimą, kurį organizuoja vietinė kuopa su Centro valdybos pagalba. Šiais metais seimas, galbūt, bus didžiausias vyčių istorijoje, nes dabar organizacija stovi augščiausiai kuopų ir narių skaičiumi negu kada kitais metais.

Rugsėjo 9 d. visi seimo dalyviai eina į šv. Patriko katedrą, Fifth Ave. New Yorke, išklausti mišparų Lietuvos intencija. Mišparai prasidės 4 val. p. p. Visi apylinkės lietuviai kviečiami juose dalyvauti. Vakare įvyks banketas uždarant seimą.

● **Lietuvos Užsienio Pasus Pripažįsta.** Ryšium su pasitaikiusiais kai kurių Vokietijos konsulatų abejojimais ar jie turi teisę vizuoti Lietuvos užsienio pasus, VLIKas įteikė Vokietijos užs. reikalų ministerijai raštą, prašydamas duoti savo konsulatams šiuo reikalu teigiamų nurodymų. Užsienių reikalų ministerija į VLIKo raštą atsakė, kad Vokietijos konsularinės įstaigos yra įgallintos vizuoti pasus, kurie yra išduoti veikiančių Lietuvos diplomatinė bei konsularinių įstaigų ir atitinka bendrąsias užsienių pasų taisykles. Lietuvos atstovo Paryžiuje Dr. St. Bačkio pastangomis prancūzų įstaigų pabaltiečių pasų vizavimo klausimas taip pat išspręstas palankia prasme.

● **Dr. Paprockas susiuvo perpjautą širdį.** Būdamas tremtyje jis per porą metų dirbo kaip chirurgas Vocklabruck miesto ligoninėje. 1945 metais per visą Austrijos ir Vokietijos spaudą nuskambėjo su Dr. V. Paprocku surištas įvykis. Tūlas 32 metų amžiaus slovakas bebandydamas nusižudyti buvo suvaręs sau peilį į širdį. Be sąmonės buvo nugabentas į ligoninę. Dr. V. Paprockas perdurtą širdį susiuvo ir ligonis pasveiko. Šią pasekmingą operaciją Austrijos spauda vadino "dvidešimts aštuntąja laiminga širdies operacija."

Prieš porą savaitių Dr. V. Paprockas atsidarė kabinetą 1357 Bushwick Ave., Brooklyn, N. Y., buvusiam Dr. Paulionio name.

● **Kun. J. Navikevičius, MIC.,** rugpjūčio 10 d. Notre Dame universitete baigė vasaros semestrą, įsigydamas magistro laipsnį. Jis yra gimęs Lietuvoje, Prienuose, dabar Kanados pilietis. Jo motina — žymi veikėja ir poetė, Marija Aukštaitė. Kun. Navikevičius parašė disertaciją "Education in Lithuania, 1918-1940". (Švietimas Lietuvoje 1918-1940 metais). Kun. Navikevičius išvyko į Romą tolimesnėms studijoms.

● **Prelatas Ignas Starkus, Elizabeth, N. J.,** rugpjūčio 13 d. minėjo 40 metų kunigystės sukaktį. Tą dieną jubilijatas laikė iškilmingas mišias su asista. Atsistavo kun. A. Kasparas ir kun. Karalevičius. Pamaldose dalyvavo jubilijato brolis kun. Dr. J. Starkus, brolis dr. A. Starkus, prelatas Ignas Kelmelis, kun. Aukštikalnis, S. J., apylinkių klebonai ir didelis parapijiečių būrys. Giedojo mokyklos vaikučiai, solo giedojo G. Pocienė. Bažnytinės pamaldas sekė banketas, kur kalbėjo klebonas kun. J. Simonaitis ir svečiai.

● **A. Peldžius-Pell** paėmė administruoti Lietuvių Kultūros Instituto leidžiamam vaikų žurnalui "Eglutė". Lietuvių Kultūros Institutui vadovauja ir jam pirmininkauja žymus visuomenininkas ir šių dienų knygnešys prelatas Pr. M. Juras.

Kadangi Broctone ir jo apylinkėje nėra lietuviškos spaustuvės, todėl prie

"Eglutės" jis įsteigė nedidelę, bet modernišką spaustuvę, vardu — Forum Press, kurioje atliekama įvairūs spaudos darbai. Joje spausdinama plakatai, tiketai, konstitucijos, įvairūs blankai, novenų knygutės, pamfletai, laiškai ir tt. Norintieji atlikti spaudos darbus, kreipkitės šiuo adresu: Forum Press, P. O. Box 22, Bröcktön 68, Mass.

● **Kiek "uždirba" seselės Amerikoje?** Fabrikų, įmonių darbininkų atlyginimas yra žymiai prašokęs įstaigų tarnautojų, vadinamų, "baltakalnierių" atlyginimą. Dabar parduotuvės tarnautojas gauna apie \$50 savaitėje (padidėjo 4%), banko tarnautojas apie \$50 (padidėjo 10%), apdraudos įstaigos tarnautojas — \$61 (paaugo 5%).

Lietuviškų kultūrinių įstaigų tarnautojai nė tiek negauna, dirbdami iš pasišventimo pamėgtai idėjai. Pvz. parapiinės mokyklos mokytojai — seselei mokama tik būtiniausioms pragyvenimo išlaidoms — \$12.50 savaitėje, ir tai tik mokslo metu. Tik dėka jų aukos parapiinės mokyklos gali laikytis.

● **Kas padoriau rėdosi: vyrai ar moterys?** Visi mano, kad vyrai; bet "Draugas" neseniai paskelbė advokato Ch. P. Kal straipsnį, kuriame yra padaryta priekaištų vyrų apsirėdymui. Straipsnio autorius rašo:

"Kuomet nueini vasarą į lietuvišką, katalikišką bažnyčią, matai, kad vyrai, seni ir jauni, sueina į bažnyčią vienmarškiniai ir apykakles atsisegę, rodos, kad jie yra pasirengę Lietuvos šieną piauti... Man rodos, kad vyrai turėtų prisilaikyti daugiau discipliną. Ar iš tikrųjų vyrai, atėjęs į bažnyčią 15 minučių, jau gali ištirpti, kaip lietuviškas vaškas? Atrodo, kad vyrai paėmė pavyzdį nuo vaikų, kurie visi Amerikoje vaikšto vienmarškiniai ir apykakles atsisegę.

Visi kitaip, pasak Autoriaus elgiasi moterys:

"Moterys ateina į bažnyčią su ilgom suknelėmis, baltom ar juodom pirštinėmis, ir kiekviena iš jų būna skrybėlę užsidėjus. Pažiūrėjus į tas moteris atro-

¹⁵do, kad jos yra visos inteligentės, švariai ir gražiai apsirengusios. Tas jų gražus, tvarkingas apsirengimas duoda pagarbą bažnyčiai, kitais žodžiais sakant, tos moterys respektuoja tą Dievo namą, į kurį eina pasimelsti.

"Man rodos yra įžeidimas ir pažeminimas savo žmonos, kuomet moteris yra gražiai apsirengus, o jos vyras susivėlęs, vienmarškinis, atsegtas marškinių apykakle, rankoves pasiraitojęs eina į bažnyčią.

Pas airius katalikus tokios "laisvės" dėl šilumos dar nėra ir, greičiausiai, nebus, kadangi airiai ir kitų tautų katalikai labiau pagerbia bažnyčią ir savo moteris, negu lietuviai. Gal kažkurie mes mąstome, kad tai tik mažas dalykėlis, bet tikrenybėje jis yra svarbus, kadangi kitos tautos žiūri į lietuvius ir turi teisę sakyti, kad lietuviai nekultūringi tame dalyke. Man taip pat keista, kad klebonai nieko apie tai nesako, kadangi kunigas, laikydamas Mišias, būna apsirengęs gana sunkiais ir šiltais drabužiais, bet, kiek man yra žinoma, nė vienas kunigas nėra nuo šilumos ištirpęs arba apsilypęs.

Būtų labai gražu, kad kiekvienas vyras, jaunas ar senas, ateitų į bažnyčią tinkamai ir praktiškai apsirengęs.

Taip rašo adv. Ch. P. Kal. — Koks bebūtų atsakymas į mūsų užrašytą klausimą šio pranešimo pradžioje, bet reikia pripažinti, kad Autoriaus mintys yra vertos dėmesio. Reikia sveikinti, kad jos buvo parašytos.

● **Belgai gavo naują karalių.** Liepos 16 galutinai atsisakė visų karališkų teisių Belgijos karalius Leopoldas III. Sostą perėmė jo vyriausias sūnus Baudoinas I, kuris padarė priesaiką parlamentui rūmuose. Abdikacijos aktas pasirašytas karaliaus rūmuose 150 žymiausiems krašto piliečiams dalyvaujant. Leopoldas pareiškė viltį, kad istorija teisingai įvertins jo tarnybą tėvynei, o naujasis karalius pažadėjo būti vertas to auklėjimo, kurį gavo iš savo tėvo.

DU DIDELI TĖVŲ MARIJONŲ STATYBOS PARENGIMAI

**BERNIUKŲ AUKŠTESNĖS LIETUVIŠKOS-KATALIKIŠKOS
MOKYKLOS, VIENUOLYNO, SPAUSTUVĖS,
SALĖS IR KOPLYČIOS STATYBAI
PIRMAS PARENGIMAS:**

DIDYSIS RUDENINIS KONCERTAS

Ivyksta Sekmadienį, Spalio 7 d.

**3 val. po piet
Civic Opera Rumuose**

Dalyvauja: Lietuvaitė Metropolitan Operos solistė

p. POLYNA STOSKA

Garsusis **DAINAVOS ANSAMBLIS**

Kauno tenoras **p. STASYS BARANAUSKAS**

Visi tą dieną rezervuokite KONCERTUI ir savo atsilankymu
paremkite didelį Tėvų Marijonų ir Tėvų Marijonų Statybos Komi-
sijos darbą.

ANTRAS PARENGIMAS:

Šeštadienį, Lapkričio (Nov.) 10 d.

**7 val. vakare
Lietuvių Auditorijoje**

3133 South Halsted Street

Bus galima įsigyti HEART'S DESIRE namą už 50 centų

Su tais pačiais bilietais bus galima gauti naują 1951 FORDO auto-
mobilį; du "laimingieji" asmenys galės "užsifundyti" kelionę su vi-
som apmokėtam išlaidom į Kaliforniją; bus išdalintos ir
7 piniginių dovanos

Tėvų Marijonų Bendradarbių, Rėmėjų ir Prietelių klausiamo:
ar gražinote gautus bilietus šioms leidžiamoms dovanoms laimėti?
Ar savo auka, pasidarbavimu ir pasišventimu parėmėi šį darbą —
įamžinti arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus, MIC vardą ir lietuvių
vardą Amerikoje?

Kviečia

TĖVŲ MARIJONŲ STATYBOS KOMISIJA

TĖVŲ MARIJONŲ BENDRADARBIŲ CENTRO VALDYBA